

عنوان مقاله:

پیش بینی میزان بهبود علائم اضطراب فراگیر بر اساس تحمل آشفتگی، تحمل عدم قطعیت و اجتناب شناختی

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی قم، دوره 16، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

رزا عبدالله زاده - *Department of Psychology, Faculty of Humanities, Khomeyni Shahr Branch, Islamic Azad University, Khomeyni Shahr, Province Isfahan, Iran*

محسن معروفی - *Department of Psychiatry, Faculty of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran*

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: هدف این پژوهش، پیش بینی میزان بهبود علائم اضطراب فراگیر براساس تحمل آشفتگی، تحمل عدم قطعیت و اجتناب شناختی در بیماران مراجعه کننده مراکز درمانی شهر اصفهان بود. روش بررسی: تحقیق حاضر همبستگی با طرح پیش بین بود. نمونه ای شامل ۱۲۹ نفر از بیماران اضطراب فراگیر شهر اصفهان به روش نمونه گیری غیر احتمالی متوالی است. ابزارهای پژوهش شامل پرسش نامه، سیمونز و گاهر (۲۰۰۵)، فریستون و همکاران (۱۹۹۴) و سکستون و داگاس در سال ۲۰۰۴ بود. جهت تحلیل داده ها از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون گام به گام با نرم افزار SPSS نسخه ۲۶ استفاده شد. یافته ها: نتایج حاصل از تحلیل همبستگی داده ها نشان داد پیش بینی میزان بهبود علائم اضطراب فراگیر با تحمل آشفتگی همبستگی مستقیم و معنادار ($P < 0/05$)، پیش بینی میزان بهبود علائم اضطراب فراگیر با عدم تحمل قطعیت همبستگی معکوس و معنادار ($P < 0/05$) و پیش بینی میزان بهبود علائم اضطراب فراگیر با اجتناب شناختی، همبستگی معکوس و غیر معنادار ($0/05$) نتیجه گیری: براساس نتایج پژوهش می توان گفت افزایش تحمل پریشانی و کاهش تحمل عدم قطعیت بر میزان بهبود اختلال اضطراب فراگیر تاثیر گذار است و متغیر اجتناب شناختی تاثیر نداشت.

کلمات کلیدی:

Anxiety, Uncertainty, Cognitive avoidance, Patient Health Questionnaire, اضطراب، عدم قطعیت، اجتناب شناختی، پرسش نامه سلامت بیمار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1627248>

